

28 Ὀκτωβρίου.

ΤΗΣ ΦΩΤΟΦΟΡΟΥ ΣΚΕΠΗΣ ΤΗΣ
ΥΠΕΡΑΓΙΑΣ ΘΕΟΤΟΚΟΥ
ΚΑΙ ΑΕΙΠΑΡΘΕΝΟΥ ΜΑΡΙΑΣ.

Ἐθνικὴ ἑορτὴ ἐπὶ τῷ νικηφόρῳ τῶν
Ἑλλήνων ἐν Βορείῳ Ἡπείρῳ πολέμῳ
(1940).

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ

Μετὰ τὸν Ἑξάψαλμον,...

Συναπτὴ μεγάλη καὶ ἡ Ἐκφώνησις

Ὅτι πρέπει σοι πᾶσα δόξα...

Ἦχος α'.

Θεὸς Κύριος, καὶ ἐπέφανεν ἡμῖν,
εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν
ὀνόματι Κυρίου.

Σπῆχ, α'. Ἐξομολογεῖσθε τῷ
Κυρίῳ, ὅτι ἀγαθός, ὅτι εἰς τὸν
αἰῶνα τό ἔλεος αὐτοῦ.

Θεὸς Κύριος, καὶ ἐπέφανεν
ἡμῖν...

Σπῆχ, β'. Πάντα τὰ ἔθνη
ἐκύκλωσάν με, καὶ τῷ ὀνόματι
Κυρίου ἡμυνάμην αὐτοῦς.

Θεὸς Κύριος, καὶ ἐπέφανεν
ἡμῖν...

Σπῆχ, γ'. Παρὰ Κυρίου ἐγένετο
αὕτη, καὶ ἐστὶ θαυμαστὴ ἐν ὀφθαλ-
μοῖς ἡμῶν.

Θεὸς Κύριος, καὶ ἐπέφανεν
ἡμῖν... **ΑΠΟΛΥΤΙΚΙΑ**

Ἀπολυτίκιον

Ἦχος α'. Τῆς ἐρήμου πόλιν

Τῆς Σκέπης σου Παρθένε, ἀνυ-
μνοῦμεν τάς χαρίτας, ἦν ὡς φωτο-
φόρον νεφέλην, ἐφαπλοῖς ὑπὲρ
ἔννοιαν, καὶ σκέπεις τὸν λαόν σου
νοερῶς, ἐκ πάσης τῶν ἐχθρῶν ἐπι-
βουλῆς. Σὲ γὰρ σκέπην καὶ προ-
στάτιν καὶ βοηθόν, κεκτήμεθα
βοῶντές σοι. Δόξα τοῖς μεγαλείοις

σου Ἀγνή, δόξα τῇ θείᾳ Σκέπῃ σου,
δόξα τῇ πρὸς ἡμᾶς σου, προμηθεΐᾳ
Ἀχραντε.

Δόξα Πατρὶ... τὸ ὡς ἄνω

Καὶ νῦν... Θεοτοκίον

Ἦχος πλ. δ'. Θεοτόκε Ἀειπάρθε

Θεοτόκε Ἀειπάρθε, τὴν ἀγίαν
σοῦ Σκέπην, δι' ἧς περισκέπεις,
τοὺς εἰς σὲ ἐλπίζοντας, κραταιὰν
τῷ Ἐθνεί σου καταφυγὴν ἔδω-
ρήσω· ὅτι ὡς πάλαι καὶ νῦν θαυ-
μαστῶς ἡμᾶς ἔσωσας, ὡς νοητὴ νε-
φέλη, τὸν σὸν λαὸν περιβαλοῦσα.
Διὸ δυσωποῦμεν σε, εἰρήνην τῇ πο-
λιτείᾳ σου δώρησαι, καὶ ταῖς ψυ-
χαῖς ἡμῶν τὸ μέγα ἔλεος.

Μετὰ τὴν α' Σπυχολογίαν,

Κάθισμα. Ἦχος α'

Τὸν τάφον σου Σωτήρ

Τὴν Σκέπην σου Ἀγνή, τὴν
ἀγίαν ὑμνοῦμεν, τὴν σκέπουσαν
ἡμᾶς, ἐν παντὶ καὶ φρουροῦσαν,
οὐς κληρόν σου ἀνέδειξας, καὶ με-
ρίδα ἀπόλεκτον, ἀγαθότητι, καὶ
μητρικῇ συμπαθείᾳ. Ἀλλὰ Δέ-
σποινα, καὶ ἐν μελλούσῃ ἀνάγκῃ,
ἡμᾶς διαφύλαττε.

Δόξα... Καὶ νῦν... τὸ αὐτὸ

Μετὰ τὴν β' Σπυχολογίαν,

Κάθισμα

Ἦχος δ'

Ταχὺ προκατάλαβε

Ἐξέστη ὡς ἔβλεψεν, ἐν Βλα-
χερῶν τῷ ναῷ, Ἀνδρέας ὁ Ὅσιος,
σὲ ἐφαπλούσαν ἡμῖν, τὴν θείαν
Ἐσθῆτά σου, οὖσαν ἐκείσε Κόρη,
ιερῶς τηρουμένην, πᾶσι δὲ φανε-
ροῦσαν, τῆς σῆς σκέπης τὴν χάριν,
δι' ἧς σκέπεις καὶ σώζεις ἡμᾶς πά-
σης θλίψεως.

Δόξα... **Κ**αὶ νῦν... *τὸ αὐτὸ*

Μετὰ τὸν Πολυέλεον,

Κάθισμα

ᾠχος πλ. δ'

Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον

Τὴν ἁγίαν σου Σκέπην καὶ θαυμαστήν, ἣν ἐτύπου νεφέλη ἡ νομική, ἀπλοῦσα ἐκάστοτε, περιβάλλεις τὸ Ἔθνος σου, προσατενίζον Κόρη, τῇ σῇ ἀγαθότητι, καὶ τὴν βοήθειάν σου ἀεὶ ἐκδεχόμενον, ἣν δίδου Θεοτόκε, καὶ ἐχθρῶν τὴν μανίαν, ἀπότρεπε πάντοτε, ἀφ' ἡμῶν τῶν ὑμνούντων σου, τῶν θαυμάτων τὸ μέγεθος, πρεσβεύουσα τῷ σῷ Υἱῷ καὶ Θεῷ, τῶν πταισμάτων δοῦναι ἡμῖν ἄφεσιν, τοῖς ἐορτάζουσι πόθῳ, τὴν πάμφωτον Σκέπην σου.

Δόξα... **Κ**αὶ νῦν... *τὸ αὐτὸ*

Τὸ α' Ἀντίφωνον τοῦ δ' ἤχου.

Ἀντίφωνον Α'.

Εκ νεότητός μου πολλὰ πολεμεῖ με πάθη· ἀλλ' αὐτὸς ἀντιλαβοῦ, καὶ σῶσον Σωτὴρ μου. (δψ)

Οἱ μισοῦντες Σιών, αἰσχύνητε ἀπὸ τοῦ Κυρίου· ὡς χόρτος γάρ, πυρὶ ἔσεσθε ἀπεξηραμένοι. (δψ)

Δόξα.

Αγίῳ Πνεύματι πᾶσα ψυχὴ ζωοῦται, καὶ καθάρσει ὑψοῦται, λαμπρύνεται, τῇ τριαδικῇ μονάδι ἱεροκρυφίως.

Καὶ νῦν.

Αγίῳ Πνεύματι, ἀναβλύζει τὰ τῆς χάριτος ρεῖθρα, ἀρδεύοντα, ἅπασαν τὴν κτίσιν πρὸς ζωογονίαν. *Προκείμενον. ᾠχος δ'*

Μνησθήσομαι τοῦ ὀνόματός σου

ἐν πάσῃ γενεᾷ καὶ γενεᾷ. (δψ)

Σπῆχ. **Σ**κεπασθήσομαι ἐν τῇ σκέπῃ τῶν πτερυγῶν σου

Μνησθήσομαι τοῦ ὀνόματός σου ἐν πάσῃ γενεᾷ καὶ γενεᾷ.

Ἦ Τάξις τοῦ Εὐαγγελίου τοῦ Ὁρθρου

ᾠχος β'.

Πᾶσα πνοὴ αἰνεσάτω τὸν Κύριον.

Πᾶσα πνοὴ αἰνεσάτω τὸν Κύριον.

Αἰνεσάτω πνοὴ πᾶσα τὸν Κύριον.

Εὐαγγέλιον. Ἐκ τοῦ κατὰ

Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

Καὶ εὐθὺς ὁ Ν' Ψαλμὸς χῦμα.

Ελέησόν με ὁ Θεὸς κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου καὶ κατὰ τὸ πλῆθος τῶν οἰκτιρμῶν σου ἐξάλειψον τὸ ἀνόμημά μου.

Επὶ πλεῖον πλυνόν με ἀπὸ τῆς ἀνομίας μου καὶ ἀπὸ τῆς ἁμαρτίας μου καθάρισόν με.

Οτι τὴν ἀνομίαν μου ἐγὼ γινώσκω καὶ ἡ ἁμαρτία μου ἐνώπιόν μου ἐστὶ διὰ παντός.

Σοὶ μόνῳ ἥμαρτον καὶ τὸ πονηρὸν ἐνώπιόν σου ἐποίησα ὅπως ἂν δικαιωθῇς ἐν τοῖς λόγοις σου καὶ νικήσῃς ἐν τῷ κρίνεσθαί σε.

Ιδοὺ γὰρ ἐν ἀνομίαις συνελήφθην καὶ ἐν ἁμαρτίαις ἐκίσσησέ με ἡ μήτηρ μου.

Ιδοὺ γὰρ ἀλήθειαν ἠγάπησας τὰ ἄδηλα καὶ τὰ κρύφια τῆς σοφίας σου ἐδήλωσάς μοι.

Ραντιεῖς με ὑσώπῳ καὶ καθαρισθήσομαι πλυνεῖς με καὶ ὑπὲρ χιόνα λευκανθήσομαι.

Ακουτιεῖς μοι ἀγαλλίασιν καὶ εὐφροσύνην ἀγαλλιάσονται ὅστέα τεταπεινωμένα.

Απόστρεψον τὸ πρόσωπόν σου ἀπὸ τῶν ἁμαρτιῶν μου καὶ πάσας τὰς ἀνομίας μου ἐξάλειψον.

Καρδίαν καθαρὰν κτίσον ἐν ἐμοὶ ὁ Θεὸς καὶ πνεῦμα εὐθὲς ἐγκαίνισον ἐν τοῖς ἐγκάτοις μου.

Μὴ ἀπορρίψῃς με ἀπὸ τοῦ προσώπου σου καὶ τὸ Πνεῦμα σου τὸ ἅγιον μὴ ἀντανέλῃς ἀπ' ἐμοῦ.

Απόδος μοι τὴν ἀγαλλίασιν τοῦ σωτηρίου σου καὶ πνεύματι ἡγεμονικῶ στήριξόν με.

Διδάξω ἀνόμους τὰς ὁδοὺς σου καὶ ἄσεβεῖς ἐπὶ σὲ ἐπιστρέψουσιν.

Ρῦσαί με ἐξ αἱμάτων ὁ Θεὸς, ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου, ἀγαλλιάσεται ἡ γλῶσσά μου τὴν δικαιοσύνην σου.

Κύριε, τὰ χεῖλη μου ἀνοίξεις, καὶ τὸ στόμα μου ἀναγγελεῖ τὴν αἴνεσίν σου.

Οτι εἰ ἠθέλησας θυσίαν ἔδωκα ἂν ὀλοκαυτώματα οὐκ εὐδοκήσεις.

Θυσία τῷ Θεῷ, πνεῦμα συντετριμμένον· καρδίαν συντετριμμένην καὶ τεταπεινωμένην ὁ Θεὸς οὐκ ἐξουδενώσει.

Αγάθυνον, Κύριε, ἐν τῇ εὐδοκίᾳ σου τὴν Σιών, καὶ οἰκοδομηθήτω τὰ τεῖχη Ἱερουσαλήμ.

Τότε εὐδοκήσεις θυσίαν δικαιοσύνης ἀναφορὰν καὶ ὀλοκαυτώματα.

Τότε ἀνοίσουσιν ἐπὶ τὸ θυσιαστήριόν σου μόσχους.

Δόξα Πατρὶ... *Ἦχος β'*

Ταῖς τῆς Θεοτόκου, πρεσβείαις Ἐλεῆμον, ἐξάλειψον τὰ πλήθη, τῶν ἐμῶν ἐγκλημάτων.

Καὶ νῦν...

Ταῖς τῆς Παναχράντου, πρεσβείαις Ἐλεῆμον, ἐξάλειψον τὰ πλήθη, τῶν ἐμῶν ἐγκλημάτων.

Σπῆχ. *Ἐ*λέησόν με, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου, καὶ κατὰ τὸ πλήθος τῶν οἰκτιρμῶν σου ἐξάλειψον τὸ ἀνόμημά μου.

Ἰδιόμελον.

Ἦχος πλ. β'

Σήμερον ἡ πανύμνητος Παρθένος, τὴν φωταυγῇ αὐτῆς Σκέπην ἐφαπλώσασα, τοῖς πιστοῖς ἀριδῆλως ἐδήλωσε, τὴν πλουσίαν αὐτῆς εὐνοιαν, ἐν εὐκαιρίαις καὶ θλίψεσι· ὅθεν τὴν χάριν αὐτῆς αἰνοῦντες, οἱ παρ' αὐτῆς σκεπόμενοι, ἐν εὐφροσύνῃ βοήσωμεν· Χαῖρε Κεχαριτωμένη Θεοτόκε, ἡ σῶζουσα τὸ Γένος ἡμῶν, καὶ ἀσφαλῶς περιεποῦσα, καὶ ὁδηγοῦσα πρὸς ὁδὸν σωτήριον.

Σῶσον ὁ Θεὸς τὸν λαόν σου...

Κύριε, ἐλέησον. Κύριε, ἐλέησον. Κύριε, ἐλέησον. (δ')

Ἐλέει καὶ οἰκτιρμοῖς...

Ὁ Κανὼν πρῶτος τῆς Θεοτόκου, Ὡδὴ α'.

Ἦχος δ'. Ὁ Εἰρμὸς

Ανοίξω τὸ στόμα μου καὶ πληρωθήσεται πνεύματος, καὶ λόγον ἐρεύξομαι τῇ βασιλίδι Μητρί, καὶ ὀφθήσομαι, παιδρῶς πανηγυρίζων, καὶ ἄσω γηθόμενος, ταύτης τὰ θαύματα. (Δίς)

Σπῆχ. *Υ*περαγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Σοφίαν παράσχου μοι, ὡς τοῦ Θεοῦ μήτηρ Ἀχραντε, καὶ λόγον μοι δώρησαι, ἵνα ὑμνήσω παιδρῶς,

τὰ θαυμάσια τῆς σῆς ἀγίας Σκέπης, δι' ἧς σκέπεις πάντοτε, τοὺς σὲ γεραίροντας.

Σπῆχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ὑψόθεν ἐφήπλωσας, τὴν ἀστραπόμορφον Σκέπην σου, νεφέλην ὡς πάμφωτον καὶ κατεκάλυψας, οὐ τῶν πόλεων, τὴν βασιλίδαν μόνον, ἀλλ' ἅπαν τὸ Ἔθνος σου τὸ χριστεπώνυμον.

Σπῆχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ἐώρακε πάλαι σε, ἐν ἀπορρήτῳ θεάματι, Ἀνδρέας ὁ Ὅσιος ἐν Βλαχερνῶν τῷ ναῷ, περισκεπούσαν, Ἀγνὴ τῇ ἀναπτύξει, τῆς θείας Ἐσθῆτός σου, κόσμου τὰ πέρατα.

Σπῆχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ἰσχὺν ἀπροσμάχητον, τὸ τοῦ σοῦ Ἔθνους στρατόπεδον, λαβὼν ἐκ τῆς Σκέπης σου, κατετροπώσατο, ἐχθρῶν φάλαγγας, καὶ ἦρε λαμπρὰν νίκην· διὸ μέλπει Δέσποινα, τὰ μεγαλεῖα σου.

Ὁ Κανὼν δεῦτερος τῆς Θεοτόκου

Ὡδὴ α'

Ἦχος πλ. δ'. Ἀρματηλάτην Φαραῶ

Σπῆχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Σκέπη τοῦ κόσμου καὶ θερμὴ ἀντίληψις, Παρθενομήτορ Ἀγνή, ἡ τὸν Θεὸν Λόγον, ἀπορρήτως τέξασα, τῇ σῇ πλουσίᾳ χάριτι, τράνωσόν μου τὴν γλῶσσαν, ἁσματικῶς μεγαλύνοντος, τὴν πανυπερθαύμαστον Σκέπην σου.

Σπῆχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Κεκοσμημένη κροσσωτοῖς τοῦ Πνεύματος, ὡς βασιλὶς τοῦ παντός, καὶ ὑπὲρ ἡλίου, τάς αὐγάς ἀστράπτουσα, ὥραθης καὶ ἐφήπλωσας, νοερῶς τὴν σὴν Σκέπην, καὶ τὸν λαόν σου ἐσκέπασας, τὸν εἰς σὲ Παρθένε ἐλπίζοντα.

Δόξα...

Ἐτύπου πάλαι τὴν ἀγίαν Σκέπην σου, νεφέλη ἡ νομικὴ, ἡ τοῦ μαρτυρίου, τὴν σκηνὴν καλύπτουσα· καλύπτεις γὰρ ἐκάστοτε, καὶ δροσίζεις καὶ θάλπεις, τὴν Ἐκκλησίαν Πανάμωμε, τῇ ἐπισκιάσει τῆς Σκέπης σου.

Καὶ νῦν...

Πλήρης φωτὸς πλήρης ἐλέους Δέσποινα, ἐν Βλαχερνῶν τῷ ναῷ, μυστικῶς ἐπέστης, καὶ λαμπρῶς ὑπέδειξας, τῆς πρὸς ἡμᾶς εὐνοίας σου, τὴν ἐξαίρετον χάριν, τῇ ἀναπτύξει τῆς Σκέπης σου· ὅθεν κατὰ χρέος ὑμνοῦμεν σε.

Κανὼν α',

Ὡδὴ γ', τῆς Θεοτόκου

Ἦχος δ'

Ὁ Εἰρμός

Τοὺς σοὺς ὑμνολόγους Θεοτόκε, ἡ ζῶσα καὶ ἄφθονος πηγὴ, θίασον συγκροτήσαντας πνευματικόν, στερέωσον, καὶ ἐν τῇ θείᾳ σκέπῃ σου, στεφάνων δόξης ἀξίωσον. (Δίς)

Σπῆχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Πηγὴ εὐφροσύνης οὐρανίου, ἡ Σκέπη σου ἡ φωτοειδής, ὑπάρχει Παναμώμητε, τοῖς θλίψεσι παλαίουσι, χάριν αἰεὶ καὶ ἔλεος, καὶ σωτηρίαν βραβεύουσα.

Στήχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶ-
σον ἡμᾶς.

Αρχῆθεν ἡμᾶς δι' εὐσπλαγχνίαν,
ὡς Ἔθνος Παρθένε ἐκλεκτόν, ἔθου
ὑπὸ τὴν Σκέπην σου, καὶ ξένα καὶ
παράδοξα, πάλαι καὶ νῦν ἐνήργη-
σας, ἡμᾶς κινδύνων ἐξαίρουσα.

Στήχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶ-
σον ἡμᾶς.

Ρημάτων Ἀνδρέου τοῦ Ὁσίου,
ἀκούσας Παρθένε εὐλαβῶς, ὁ θεῖος
Ἐπιφάνιος, εἶδέ σε περισκέπου-
σαν, λαὸν τὸν χριστεπώνυμον, ὡς
βασιλίδα οὐράνιον.

Στήχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶ-
σον ἡμᾶς.

Θαυμάτων τῆς Σκέπης σου τῆς
θείας, ὁρῶντες Παρθένε τὴν πλη-
θύν, ἃ ἐνεργεῖς ἐκάστοτε, ἡμῶν εἰς
περιποίησιν, χαριστηρίου αἴνους
σοι, Ἑλλήνων παῖδες προσάγομεν.

Κανὼν β',

Ὡδὴ γ', τῆς Θεοτόκου

ᾠχος πλ. δ'

Ὁ σπτερώσας κατ' ἀρχάς

Στήχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶ-
σον ἡμᾶς.

Η Σκέπη σου ἡ παμφαῆς, φωτὸς
αὐλοῦ βολίδας, ἀπαυγάζουσα αἰεὶ
Θεοτόκε, διαλύει τῶν ἐχθρῶν, τὰ
ζοφερά βουλεύματα, τῶν δὲ πι-
στῶν εὐφραίνει, τάς διανοίας τῇ
δόξῃ σου.

Στήχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶ-
σον ἡμᾶς.

Νόμον ἐπλήρωσας Ἀγνή, τε-
κοῦσα ἀνερμηνεύτως, τὸν λαλήσα-
ντα Προφήταις ἐν τύποις, καὶ φω-
τὸς τοῦ νομικοῦ, πλήρωμα κόσμῳ

δείξαντα, τὴν φωταυγῇ σου Σκέ-
πην· διὸ ὑμνοῦμεν τὴν δόξαν σου.

Δόξα...

Υπὸ τὴν Σκέπην σου Ἀγνή, προ-
στρέχομεν μετὰ πόθου, ὡς νοσσία
καθ' ἐκάστην ἡμέραν· ὅθεν σκέπα-
σον ἡμᾶς, ἐκ τῶν βελῶν τοῦ ὄφεως,
εἰρήνην δωρουμένη, ἡμῖν καὶ βίου
ἀσφάλειαν.

Καὶ νῦν...

Μυρίων πρόξενος καλῶν, τε-
κοῦσα τὸν Θεὸν Λόγον, ἀνεδείχθης
τῶν ἀνθρώπων τῷ γένει, καὶ μυ-
ρίων ἀναγκῶν, καὶ πειρασμῶν καὶ
θλίψεων, λυτροῦσαι τῇ σῇ Σκέπῃ,
τοὺς σὲ Παρθένε γεραίροντας.

Κάθισμα

ᾠχος γ'. Θείας πίστεως

Σκέπη πέφηνας, καὶ σωτηρία,
καὶ ἀντίληψις, καὶ προστασία, τῶν
Ὁρθοδόξων Ἑλλήνων Πανύμνητε·
ὅθεν τὴν Σκέπην τὴν σὴν μεγαλύ-
νομεν, καὶ τὴν θερμὴν προστασίαν
κηρύττομεν, Κόρη Παναγνέ, ἡ σκέ-
πουσα τάς ψυχὰς ἡμῶν, ἐκ πάσης
ἐπιθέσεως τοῦ δράκοντος.

Κοντάκιον,

ᾠχος πλ. δ'

Τῇ ὑπερμάχῳ

Ωσπερ νεφέλῃ ἀγλαῶς ἐπι-
σκιάζουσα, τῆς Ἐκκλησίας τὰ πλη-
ρώματα Πανάχραντε, ἐν τῇ πόλει
πάλαι ὥφθης τῇ Βασιλίδι. Ἄλλ' ὡς
σκέπη τοῦ λαοῦ σου καὶ ὑπέρμα-
χος, περισκέπασον ἡμᾶς ἐκ πάσης
θλίψεως, τοὺς κραυγάζοντας·
Χαῖρε Σκέπη ὀλόφωτε.

Ὁ Οἶκος

Ανωθεν ἐφαπλοῦσα, τὴν ἁγίαν
σοῦ Σκέπην, Παρθένε Θεοτόκε

Μαρία, σκέπεις καὶ σῶζεις τὸν σὸν λαόν, καθ' ὥραν σε Ἄγνη ἐπιβοώμενον· νῦν δὲ σου τὰ θαυμάσια, εὐγνωμόνως ὕμνῃ κραυγάζων·

Χαῖρε τοῦ κόσμου ἡ Σωτηρία

Χαῖρε Ἑλλάδος ἡ προστασία.

Χαῖρε τῶν Ἀγγέλων παράδοξον θέαμα

Χαῖρε τῶν ἀνθρώπων ἀκλόνητον ἔρεισμα.

Χαῖρε Μήτηρ Ἀειπάρθενος τοῦ Παντάνακτος Χριστοῦ

Χαῖρε σκέπη καὶ ἀντίληψις τοῦ λαοῦ σου τοῦ πιστοῦ.

Χαῖρε ὅτι ἐφάνης σκέπουσα τὸ σὸν Ἔθνος

Χαῖρε ὅτι παρέχεις νίκας τῷ στρατοπέδῳ.

Χαῖρε πηγὴ πλουσίας χρηστότητος

Χαῖρε λαμπὰς Θεοῦ ἀγαθότητος.

Χαῖρε δι' ἧς τοὺς ἐχθροὺς ἐκνικῶμεν

Χαῖρε πρὸς ἣν καθ' ἐκάστην βοῶμεν·

Χαῖρε Σκέπη ὀλόφωτε.

ΣΥΝΑΞΑΡΙΟΝ

Τῇ ΚΗ' τοῦ αὐτοῦ μηνὸς Μνήμη τῶν Ἀγίων Μαρτύρων Τερεντίου καὶ Νεονίλλης, καὶ τῶν τέκνων αὐτῶν, Νιτᾶ, Σαρβίλου, Ἰέρακος, Θεοδούλου, Φωκᾶ, Βήλη καὶ Εὐνίκης.

Σπύχοι

Σὺν ἐπτὰ τέκνοις ἡ δυὰς τῶν συζύγων

Τιμὴν τομὴν ἡγεῖτο τὴν ἐκ τοῦ ξίφους.

Δειρὴν ὀγδοάτῃ γε Τερέντιος εἰκάδι κάρθη.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ὁσίου πατρὸς ἡμῶν Στεφάνου τοῦ Σαββαΐτου, τοῦ καὶ Ἐπισκόπου γενομένου.

Σπύχοι

Ἐπώνυμος Στέφανος οὐ φορεῖ στέφους,

Ὁ πρακτικὴ χεὶρ ἀρετῆς πλέκειν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῶν Ἀγίων Μαρτύρων Τερεντίου, Ἀφρικανοῦ, Μαξίμου, Παμπηΐου, καὶ ἐτέρων τριάκοντα ἑξ.

Σπύχοι

Τέμνουσι Τερέντιον, ὃς βλύσας γάλα,

Ἐδειξε καινὸν καὶ τετμημένος τέρας.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Φιρμιλιανοῦ Ἐπισκόπου Καισαρείας, καὶ Μελχίωνος σοφιστοῦ, πρεσβυτέρου Ἀντιοχείας, οἵτινες καθεῖλον Παῦλον τὸν Σαμοσατέα.

Σπύχοι

Εἰρηνικῶς θνήσκουσιν εἰρήνης τέκνα,

Φιρμιλιανὸς καὶ σὺν αὐτῷ Μελχίων.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῆς Ἀγίας Φεβρωνίας, θυγατρὸς Ἡρακλείου Βασιλέως καὶ τοῦ Ἀγίου Ἱερομάρτυρος Κυριακοῦ, τοῦ φανερώσαντος τὸν τίμιον Σταυρὸν ἐπὶ τῆς Βασιλείας Κωνσταντίνου τοῦ Μεγάλου καὶ Ἑλένης, τῆς αὐτοῦ μητρός.

Σπύχοι

Μίξας ἐλαίῳ, Κυριακὲ
παμμάκαρ,

Σὸν αἷμα σεπτόν, μῖγμα καινὸν
εἰργάσω.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ἡ μήτηρ τοῦ
Ἀγίου Κυριακοῦ Ἄννα, λαμπάσι
φλεχθεῖσα καὶ ξεσθεῖσα, ἐτε-
λειώθη.

Στίχοι

Φλεχθεῖσα σάρκα Μάρτυς Ἄννα
λαμπάσιν,

Ἀειφανῆς ὑπῆρξε λαμπὰς
Κυρίου.

Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν,
Ἀθανασίου Πατριάρχου Κωνστα-
ντινουπόλεως τοῦ ἐν τῷ Ἀθῶ
ἀσκήσαντος.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, τὴν ἀνάμνησιν
ἐορτάζομεν τῆς Σκέπης τῆς Ὑπε-
ραγίας Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου
καὶ Ἀειπαρθένου Μαρίας, τῆς πά-
ντοτε καὶ κατ' ἐξάαιρετον τρόπον
σκεπούσης τὸ εὐσεβὲς ἡμῶν
Ἔθνος, ὡς πάλαι ἔσκεπε τὴν Βα-
σιλίδα τῶν πόλεων.

Στίχ.

Σκέπη σου, Ἀγνή, σκέπεις καὶ
περιθάλπεις

Τοὺς πίστει ἀφορῶντας πρὸς σέ,
Παρθένε.

Μητρὸς Θεοῦ Σκέπη Ἑλλάδα
θειόφρονα καλύπτει.

Ταῖς τῆς ἀχράντου Μητρὸς σου
πρεσβείαις, Χριστὲ ὁ Θεός, ἐλέη-
σον καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς ἐξ
ὁρατῶν καὶ ἀοράτων ἐχθρῶν καὶ
σῶσον τάς ψυχὰς ἡμῶν. Ἀμήν.

ΚΑΤΑΒΑΣΙΑΙ

Ἀνοίξω τὸ στόμα μου...

Ὡδὴ α'. Ὡχος δ'.

Ἀνοίξω τὸ στόμα μου καὶ πλη-
ρωθήσεται Πνεύματος, καὶ λόγον
ἐρεύξομαι, τῇ Βασιλίδι Μητρί, καὶ
ὀφθήσομαι, φαιδρῶς πανηγυρίζων,
καὶ ἄσω γηθόμενος, ταύτης τὰ
θαύματα.

Ὡδὴ γ'

Τοὺς σοὺς ὑμνολόγους Θε-
οτόκε, ἡ ζῶσα καὶ ἄφθορος πηγή,
θίασον συγκροτήσαντας πνευμα-
τικὸν στερέωσον, καὶ ἐν τῇ θείᾳ
δόξῃ σου στεφάνων δόξης ἀξίω-
σον.

Ὡδὴ δ'

Τὴν ἀνεξιχνίαστον θείαν
βουλήν, τῆς ἐκ τῆς Παρθένου σαρ-
κώσεως, σοῦ τοῦ Ὑψίστου, ὁ
Προφήτης, Ἀββακούμ, κατανοῶν
ἐκραύγαζε. Δόξα τῇ δυνάμει σου
Κύριε.

Ὡδὴ ε'

Εξέστη τὰ σύμπαντα, ἐπὶ τῇ
θείᾳ δόξῃ σου, σὺ γὰρ ἀπειρόγαμε
Παρθένε, ἔσχες ἐν μήτρᾳ τὸν ἐπὶ
πάντων Θεόν, καὶ τέτοκας ἄχρονον
Υἱόν, πᾶσι τοῖς ὑμνοῦσί σε, σω-
τηρίαν βραβεύοντα.

Ὡδὴ ς'

Τὴν θείαν ταύτην καὶ πάντιμον,
τελοῦντες ἐορτὴν οἱ θεόφρονες, τῆς
Θεομήτορος, δεῦτε τὰς χεῖρας κρο-
τήσωμεν, τὸν ἐξ αὐτῆς τεχθέντα
Θεὸν δοξάζοντες.

Ὡδὴ ζ'

Οὐκ ἐλάτρευσαν, τῇ κτίσει οἱ
θεόφρονες, παρὰ τὸν κτίσαντα,
ἀλλὰ πυρὸς ἀπειλήν, ἀνδρείως πα-
τήσαντες, χαίροντες ἔψαλλον,
Ὑπερύμνητε, ὁ τῶν Πατέρων
Κύριος, καὶ Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

ὥδ' ἡ'

Σπ'χ. Ἀινοῦμεν, εὐλογοῦμεν, καὶ προσκυνοῦμεν τὸν Κύριον.

Παῖδας εὐαγεῖς ἐν τῇ καμίνῳ, ὁ τόκος τῆς Θεοτόκου διεσώσατο, τότε μὲν τυπούμενος, νῦν δὲ ἐνεργούμενος, τὴν οἰκουμένην ἄπασαν, ἀγείρει ψάλλουσιν. Τὸν Κύριον ὑμνεῖτε τὰ ἔργα, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Τὴν Θεοτόκον καὶ μητέρα τοῦ φωτός...

Κανὼν α', Ὡδὴ θ', τῆς Θεοτόκου

ᾠχος δ'

Ὁ Εἰρμὸς

Ἀγγελοὶ τὴν Σκέπην τῆς Θεοτόκου, ἐν ὕμνοις μεγαλύνουσιν, ὅτι πιστῶν τάς χορείας, ἀπανταχοῦ περισκέπει.

Ἀπας γηγενής, σκιρτάτω τῷ πνεύματι λαμπαδουχούμενος· πανηγυρίζετω δέ, ἀϋλῶν νόων φύσις γεραίρουσα, τὴν ἱερὰν πανήγυριν τῆς Θεομήτορος, καὶ βοάτω· Χαίροις παμμακάριστε, Θεοτόκε Ἀγνή Ἀειπάρθενε. (Δίς)

Ἀγγελοὶ τὴν Σκέπην τῆς Θεοτόκου, ὁρῶντες κατεπλήττοντο, πῶς περισκέπει καὶ σῶζει τοὺς ἐπ' αὐτῇ πεποιθότας.

Ἰαμα ἡμῖν, ἡ δρόσος Πανάχραντε ἡ ἀποστάζουσα, ἐκ τῆς θείας Σκέπης σου, ὡς ἐκ νεφέλης αὐλοῦ γίνεται, καὶ παύει ἄρρωστήματα ψυχῆς καὶ σώματος, τῶν βοώντων· Χαῖρε Ἀειπάρθενε, εὐφροσύνη ἡμῶν καὶ παράκλησις.

Ἀγγελοὶ καὶ ἄνθρωποι τὴν σεπτὴν Σου, Σκέπην τιμῶμεν Δέσποινα· πάντας γὰρ σκέπεις ἐν

ταύτῃ, τοὺς σὲ πιστῶς ἀνυμνοῦντας.

Μνειάν ἱερὰν, εἰς δόξαν καὶ αἴνεσιν τῶν θαυμασίων σου, ἄγει Παναμώμητε, ἀγαλλομένη ἡ Ἑλλάς σήμερον, καὶ πίστει καταφεύγουσα ὑπὸ τὴν Σκέπην σου, ἐκβοᾷ σοι· Σκέπε με καὶ φύλαττε, ἄχρι βίου τερμάτων Πανύμνητε.

Ἀγγελοὶ καὶ ἄνθρωποι τῆς Πανάγνου, τὴν Σκέπην μεγαλύνου· σκέπει γὰρ αὕτη καὶ σῶζει, πάντας τοὺς ταύτην τιμῶντας.

Ὁλη τῇ ψυχῇ, συνήλθομεν Ἀχραντε τῇ θείᾳ Σκέπῃ σου, αἶνον χαριστήριον, εὐγνωμοσύνη θερμῇ προσάγοντες, ὅτι ἡμᾶς ἐξέλεξας εἰς περιποίησιν, καὶ ἐν πᾶσι, περιέπεις Δέσποινα, καὶ διέπεις καὶ σῶζεις ἐκ θλίψεων.

Ἀχραντε Παρθένε θεοκυῆτορ, τὴν ποιμήνην σου περίσῳζε, σκέπουσα ταύτην σῇ Σκέπῃ, καὶ προνοοῦσα ἐν πᾶσιν.

Υπερθεν Ἀγνή, καὶ κύκλῳ τοῦ ἔθνους σου τὴν θείαν Σκέπην σου, οἷα περιτείχισμα, ἔχε Παρθένε, πλούτῳ χρηστότητος· ἐμοὶ δὲ τῷ τοὺς ὕμνους σοι ἤδη ὑφάναντι, δίδου Κόρη, φωτισμὸν καὶ ἑλλαμψιν, καὶ πταισμάτων τὴν ἄφεσιν δέομαι.

Κανὼν β', Ὡδὴ θ', τῆς Θεοτόκου

ᾠχος πλ. δ'

Ἐξέστη ἐπὶ τούτῳ

Μεγάλυνον ψυχὴ μου, τῆς ἀγνῆς Παρθένου, τὴν παναγίαν Σκέπην.

Μητρῶα καμπτομένη Κόρη στοργῇ, πρὸς λαὸν τὸν θερμῶς σοι ἐλπίζοντα, ὡς συμπαθής, ξένῳ

τρόπῳ ἤπλωσας νοερῶς, τούτῳ τὴν θείαν Σκέπην σου, οἷά περ νεφέλην φωτοειδῆ· διὸ τῆς σῆς εὐνοίας, κηρύττοντες τὸν πλοῦτον, σὲ Θεοτόκε μεγαλύνομεν.

Μεγάλυνον ψυχὴ μου, τῆς μόνης Θεοτόκου, τὴν φωτοφόρον Σκέπην.

Ὁ πάλαι ἐν νεφέλῃ στυλοειδεῖ, ὁδηγήσας λαὸν τὸν ἀγνώμονα, ὁ σὸς Υἱός, Ἄχραντε νεφέλην σε λογικὴν, καὶ ἔμψυχον ἀνέδειξε, σκέπουσιν καὶ σῶζουσιν θαυμαστῶς, πρὸς γῆν τῆς ἀφθαρσίας, θερμῇ ἐπιστάσι, λαὸν Ἀγνὴ τὸν περιούσιον.

Δόξα...

Μεγάλυνον ψυχὴ μου, τὴν ἐν τρισὶ προσώποις, ἀναρχὸν Θεαρχίαν.

Υψώσασα τάς χειράς σου πρὸς Θεόν, τὸν ἐκ σοῦ προελθόντα ἰκέτευσας, ὑπὲρ ἡμῶν, ἔνθεν ἐφαπλώσασα νοερῶς, τὴν φωτοφόρον Σκέπην σου, ἅπαντας ἐσκέπασας τοὺς πιστούς· διὸ τὴν τούτου μνείαν, τελοῦντες ἐτησίως, σὲ Θεοτόκε μεγαλύνομεν.

Καὶ νῦν...

Μεγάλυνον ψυχὴ μου, τῆς παναχράντου Κόρης, τὰ ξένα μεγαλεῖα.

Υμνοῦντές σου τῆς Σκέπης τάς πολλαπλάς, δωρεᾶς καὶ τὴν χάριν τὴν ἀφθονον, Μῆτερ Ἀγνή, ὧν κατατρυφῶμεν διηνεκῶς, ἀπὸ ψυχῆς βοῶμεν σοι· Ὡσπερ πάλαι ἔσκεπες σὸν λαόν, οὕτω καὶ νῦν χειρὶ σου, σκέπε ἡμᾶς καὶ σῶζε, ἄχρι τερμάτων βίου Ἄχραντε.

Ἀγγελοι τὴν Σκέπην τῆς Θεοτόκου, ὁρῶντες κατεπλήττοντο, πῶς

περισκέπει καὶ σῶζει τοὺς ἐπ' αὐτῇ πεποιθότας.

Ἀπας γηγενής, σκιρτάτω τῷ πνεύματι λαμπαδουχουμένος· πανηγυρίζετω δέ, ἀϋλῶν νόων φύσις γεραίρουσα, τὴν ἱερὰν πανήγυριν τῆς Θεομήτορος, καὶ βοάτω· Χαίροις παμμακάριστε, Θεοτόκε Ἀγνή Ἀειπάρθενε.

Συναπτὴ μικρά καὶ ἡ Ἐκφώνησις

Ὅτι σὲ αἰνοῦσι πᾶσαι αἱ δυνάμεις...

ΕΞΑΠΟΣΤΕΙΛΑΡΙΑ

Ἐξαποστειλάριον

Ἦχος γ'

Ὁ οὐρανὸν τοῖς ἀστροῖς

Ἡ θεία Σκέπη σου Κόρη, ἐπισκιάζει τοὺς πιστοὺς καὶ τὸ ἡμέτερον Γένος, σκέπει, διέπει καὶ φρουρεῖ, ἀπὸ παντοίων κινδύνων, ἀπήμαντον Θεοτόκε.

Ἐξαποστειλάριον

Ἦχος γ'

Ὁ οὐρανὸν τοῖς ἀστροῖς

Τῇ κραταιᾷ σοῦ Σκέπῃ, καὶ ἀκοιμήτῳ πρεσβείᾳ, τὸ τῶν Ἑλλήνων Γένος, φυλάττε Κόρη ἀβλαβές· Σὲ γὰρ κεκτήμεθα πάντες, καταφυγὴν ἐν ἀνάγκαις.

ΑΙΝΟΙ . Ἦχος α'.

Πᾶσα πνοὴ αἰνεσάτω τὸν Κύριον. Αἰνεῖτε τὸν Κύριον ἐκ τῶν οὐρανῶν· αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν τοῖς ὑψίστοις. Σοὶ πρέπει ὕμνος τῷ Θεῷ.

Ἀἰνεῖτε αὐτόν, πάντες οἱ Ἄγγελοι αὐτοῦ· αἰνεῖτε αὐτόν, πᾶσαι αἱ

δυνάμεις αὐτοῦ. Σοὶ πρέπει ὕμνος
τῷ Θεῷ.

*Ἰστώμεν Στίχους δ',
καὶ ψάλλομεν τὰ ἐξῆς Προσόμοια
ᾠδῆς α'.*

Τῶν οὐρανίων ταγμάτων

Στίχ. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐπὶ ταῖς δυναστείαις αὐτοῦ, αἰνεῖτε αὐτὸν κατὰ τὸ πλῆθος τῆς μεγαλωσύνης αὐτοῦ.

Τὴν Ἀειπάρθενον Κόρην καὶ Θεοτόκον Ἀγνήν, τὴν τῶν πολευμένων, συμμαχίαν καὶ σκέπην, ἡμῶν δὲ ἐξαιρέτως καταφυγὴν, καὶ ἐτοίμην βοήθειαν, ἀνευφημήσωμεν σύμπασα ἡ Ἑλλάς, μεγαλύνοντες τὴν Σκέπην αὐτῆς.

Στίχ. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν ἤχῳ σάλπιγγος, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν ψαλτηρίῳ καὶ κιθάρᾳ.

Τὴν παναγίαν σου Σκέπην καὶ ἀστραπόμορφον, ἣν ὡς φωτὸς νεφέλην, ἐφαπλοῖς καθ' ἐκάστην, καὶ σκέπεις καὶ καλύπτεις πάντας ἡμᾶς, ἀριδῆλως ὡς ἔγνωμεν, ἐν εὐκαιρίαις Παρθένε καὶ συμφοραῖς, μακαρίζομεν γηθόμενοι.

Στίχ. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν τυμπάνῳ καὶ χορῷ, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν χορδαῖς καὶ ὀργάνῳ

Ἡ Βασιλεύουσα πόλις, Παρθένε πρότερον, ἐρρύετο κινδύνων, καὶ δεινῶν πολευμίων, τῇ Σκέπῃ σου τῇ θείᾳ καὶ θαυμαστῇ, ἡ Ἑλλάς δὲ νῦν ἅπασα, τῇ ταύτης χάριτι ῥύεται χαλεπῶν, συμφορῶν καὶ περιστάσεων.

Στίχ. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις εὐήχοις, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις ἀλαλαγμοῦ. Πᾶσα πνοὴ

αἰνεσάτω τὸν Κύριον.

Ὡς θαυμαστὴ σου Παρθένε περὶ τὸ Γένος σου, πάλαι καὶ νῦν τυγχάνει, τῆς εὐνοίας ἡ χάρις· διὸ ὑπὸ τὴν Σκέπην σου τὴν σεπτὴν, καθ' ἐκάστην προστρέχοντες, λύσιν εὐρίσκομεν πάσης ἐπιβουλῆς, καὶ καλῶν παντοίων μέθεξιν.

Θεοτοκίον, ᾠδῆς πλ. α'

Δόξα Πατρὶ... Καὶ νῦν...

Λὶ δωρεαὶ τῆς Σκέπης σου, ὡς ἄκτινες πανταχοῦ ἀπλούμεναι, πολλαχῶς εὐεργετοῦσιν ἡμᾶς Θεοτόκε· νόσων γὰρ τὴν ἀχλὺν διώκουσι, πολευμίων τάς φάλαγγας ἐκτρέπουσιν, ἀδοκῆτων συμφορῶν διαλύουσιν τὸν ζόφον, καὶ εἰρήνην σταθηρὰν ἡμῖν παρέχουσιν, Ἀλλ' ὦ κεχαριτωμένη Παρθένε, τοὺς χαριστηρίους ἡμῶν ὕμνους δέξαι, καὶ ἴσθι ἡμῖν σύμμαχος καὶ προστάτις, μέχρι τερμάτων αἰῶνος δεόμεθα.

Μεγάλη Δοξολογία

ᾠδῆς πλ. α'

Δόξα σοι τῷ δεῖξαντι τὸ φῶς. Δόξα ἐν ὑψίστοις Θεῷ, καὶ ἐπὶ γῆς εἰρήνη, ἐν ἀνθρώποις εὐδοκία.

Ὑμνοῦμέν σε, εὐλογοῦμέν σε, προσκυνοῦμέν σε, δοξολογοῦμέν σε, εὐχαριστοῦμέν σοι, διὰ τὴν μεγάλην σου δόξαν.

Κύριε βασιλεῦ, ἐπουράνιε Θεέ, Πάτερ παντοκράτορ, Κύριε Υἱὲ μονογενές, Ἰησοῦ Χριστέ, καὶ Ἅγιον Πνεῦμα.

Κύριε ὁ Θεός, ὁ ἀμνὸς τοῦ Θεοῦ, ὁ Υἱὸς τοῦ Πατρὸς, ὁ αἴρων τὴν ἁμαρτίαν τοῦ κόσμου, ἐλέησον ἡμᾶς, ὁ αἴρων τὰς ἁμαρτίας τοῦ κόσμου.

Πρόσδεξαι τὴν δέησιν ἡμῶν, ὁ καθήμενος ἐν δεξιᾷ τοῦ Πατρός, καὶ ἐλέησον ἡμᾶς.

Ὅτι σὺ εἶ μόνος Ἅγιος, σὺ εἶ μόνος Κύριος, Ἰησοῦς Χριστός, εἰς δόξαν Θεοῦ Πατρός. Ἀμήν.

Καθ' ἐκάστην ἡμέραν εὐλογήσω σε, καὶ αἰνέσω τὸ ὄνομά σου εἰς τὸν αἰῶνα, καὶ εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος.

Καταξιώσον, Κύριε, ἐν τῇ ἡμέρᾳ ταύτῃ, ἀναμαρτήτους φυλαχθῆναι ἡμᾶς.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, ὁ Θεὸς τῶν Πατέρων ἡμῶν, καὶ αἰνετὸν καὶ δεδοξασμένον τὸ ὄνομά σου εἰς τοὺς αἰῶνας. Ἀμήν.

Γένοιτο, Κύριε, τὸ ἔλεός σου ἐφ' ἡμᾶς, καθάπερ ἠλπίσαμεν ἐπὶ σέ.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου.

Κύριε, καταφυγὴ ἐγενήθης ἡμῖν, ἐν γενεᾷ καὶ γενεᾷ. Ἐγὼ εἶπα· Κύριε, ἐλέησόν με, ἵασαι τὴν ψυχὴν μου, ὅτι ἡμαρτόν σοι.

Κύριε, πρὸς σέ κατέφυγον, δίδαξόν με τοῦ ποιεῖν τὸ θέλημά σου, ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεός μου.

Ὅτι παρὰ σοὶ πηγὴ ζωῆς, ἐν τῷ φωτί σου ὁψόμεθα φῶς.

Παράτεινον τὸ ἔλεός σου τοῖς γινώσκουσί σε.

Ἅγιος ὁ Θεός, Ἅγιος Ἰσχυρός, Ἅγιος Ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς.

Ἅγιος ὁ Θεός, Ἅγιος Ἰσχυρός, Ἅγιος Ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς.

Ἅγιος ὁ Θεός, Ἅγιος Ἰσχυρός, Ἅγιος Ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ἅγιος Ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς.

Ἅγιος ὁ Θεός,

Ἅγιος Ἰσχυρός,

Ἅγιος Ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς.

Ἀπολυτίκιον τῆς ἑορτῆς.

ᾠχος α'. Τῆς ἐρήμου πολίτης

Τῆς Σκέπης σου Παρθένε, ἀνυμνοῦμεν τάς χαρίτας, ἣν ὡς φωτοφόρον νεφέλην, ἐφαπλοῖς ὑπὲρ ἔννοιαν, καὶ σκέπεις τὸν λαόν σου νοερῶς, ἐκ πάσης τῶν ἐχθρῶν ἐπιβουλῆς. Σὲ γὰρ σκέπην καὶ προστατὶν καὶ βοηθόν, κεκτήμεθα βοῶντές σοι· Δόξα τοῖς μεγαλείοις σου Ἀγνή, δόξα τῇ θείᾳ Σκέπῃ σου, δόξα τῇ πρὸς ἡμᾶς σου, προμηθείᾳ Ἀχραντε.

ΕΙΣ ΤΗΝ ΘΕΙΑΝ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑΝ

ΑΝΤΙΦΩΝΑ (τῆς ἑορτῆς)

Ἀντίφωνον Α'. ᾠχος β'.

Σπ'χ. α'. Παρέστη ἡ βασίλισσα ἐκ δεξιῶν σου, ἐν ἱματισμῷ διαχρύσω περιβεβλημένη, πεποικιλμένη.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου, Σῶτερ σῶσον ἡμᾶς.

Σπ'χ. β'. Πᾶσα ἡ δόξα τῆς θυγατρὸς τοῦ βασιλέως ἔσωθεν.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου, Σῶτερ σῶσον ἡμᾶς.

Σπῆχ. γ'. Τὸ πρόσωπόν σου λιτα-
νεύσουσιν οἱ πλούσιοι τοῦ λαοῦ
σου.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου,
Σῶτερ σῶσον ἡμᾶς.

Δόξα Πατρί...Καὶ νῦν.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θε-
οτόκου...

Ἀντίφωνον Β'

Σπῆχ. α'. **Τ**ῆς αἰνέσεώς σου, Κύ-
ριε, πλήρης πᾶσα ἡ γῆ.

Γῶσον ἡμᾶς, Υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἐν Ἀγί-
οις θαυμαστός, ψάλλοντάς σοι
Ἀλληλούϊα.

Σπῆχ. β'. **Ἡ**μέρα Κυρίου ἐπὶ πά-
ντα ὑβριστὴν καὶ ὑπερήφανον καὶ
ἐπὶ πάντα ὑψηλὸν καὶ μετέωρον.

Γῶσον ἡμᾶς, Υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἐν Ἀγί-
οις θαυμαστός, ψάλλοντάς σοι
Ἀλληλούϊα.

Σπῆχ. γ'. **Κ**ύριος Σαβαώθ συντα-
ράσσει τοὺς ἐνδόξους μετὰ ἰσχύος,
καὶ οἱ ὑψηλοὶ τῇ ὕβρει συντριβήσο-
νται.

Γῶσον ἡμᾶς, Υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἐν Ἀγί-
οις θαυμαστός, ψάλλοντάς σοι
Ἀλληλούϊα.

Δόξα Πατρί... **Κ**αὶ νῦν...

Ὁ μονογενὴς Υἱὸς καὶ Λόγος τοῦ
Θεοῦ, ἀθάνατος ὑπάρχων, καὶ κα-
ταδεξάμενος, διὰ τὴν ἡμετέραν
σωτηρίαν, σαρκωθῆναι ἐκ τῆς
ἀγίας Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου
Μαρίας, ἀτρέπτως ἐνανθρωπήσας,
σταυρω-θεὶς τε, Χριστὲ ὁ Θεός,
θανάτῳ θάνατον πατήσας, Εἷς ὢν
τῆς ἀγίας Τριάδος, συνδοξαζόμε-
νος τῷ Πατρὶ καὶ τῷ ἁγίῳ
Πνεύματι, σῶσον ἡμᾶς.

Ἀντίφωνον Γ'

Ἀντίφωνον Γ', Ὡχος α'

Σπῆχ. α'. **Μ**νησθήσομαι τοῦ ὀνό-
ματός σου ἐν πάσῃ γενεᾷ καὶ γε-
νεᾷ.

Ἀπολυτίκιον τῆς ἑορτῆς

Ὡχος α'. Τῆς ἐρήμου πολίτης

Τῆς Σκέπης σου Παρθένε, ἀνυ-
μνοῦμεν τάς χαρίτας, ἣν ὡς φωτο-
φόρον νεφέλην, ἐφαπλοῖς ὑπὲρ
ἔννοιαν, καὶ σκέπεις τὸν λαόν σου
νοερῶς, ἐκ πάσης τῶν ἐχθρῶν ἐπι-
βουλῆς. Σὲ γὰρ σκέπην καὶ προ-
στάτιν καὶ βοηθόν, κεκτήμεθα
βοῶντές σοι· Δόξα τοῖς μεγαλείοις
σου Ἀγνή, δόξα τῇ θείᾳ Σκέπῃ σου,
δόξα τῇ πρὸς ἡμᾶς σου, προμηθεῖα
Ἄχραντε.

Σπῆχ. β'. **Δ**ιὰ τοῦτο λαοὶ ἐξομο-
λογήσονται σοι εἰς τὸν αἰῶνα καὶ
εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος.

Ἀπολυτίκιον τῆς ἑορτῆς

Ὡχος α'. Τῆς ἐρήμου πολίτης

Τῆς Σκέπης σου Παρθένε, ἀνυ-
μνοῦμεν τάς χαρίτας, ἣν ὡς φωτο-
φόρον νεφέλην, ἐφαπλοῖς ὑπὲρ
ἔννοιαν, καὶ σκέπεις τὸν λαόν σου
νοερῶς, ἐκ πάσης τῶν ἐχθρῶν ἐπι-
βουλῆς. Σὲ γὰρ σκέπην καὶ προ-
στάτιν καὶ βοηθόν, κεκτήμεθα
βοῶντές σοι· Δόξα τοῖς μεγαλείοις
σου Ἀγνή, δόξα τῇ θείᾳ Σκέπῃ σου,
δόξα τῇ πρὸς ἡμᾶς σου, προμηθεῖα
Ἄχραντε.

Σπῆχ. γ'. **Γ**μύρνα καὶ στακτὴ καὶ
κασία ἀπὸ τῶν ἱματίων σου.

Τὸ ὡς ἄνω.

Μικρὰ Εἰσοδός. Εἰσοδικὸν

Δεῦτε προσκυνήσωμεν καὶ
προσπέσωμεν Χριστῷ, σῶσον ἡμᾶς

Υἱὲ Θεοῦ ὁ ἐν Ἀγίοις θαυμαστός,, (ὁ β' χορὸς) ψάλλοντάς σοι, Ἀλληλουϊα.

Ἀπολυτίκιον.

Ἀπολυτίκιον τῆς ἑορτῆς

Ἦχος α'. Τῆς ἐρήμου πολίτης

Τῆς Σκέπης σου Παρθένε, ἀνυμνοῦμεν τὰς χαρίτας, ἣν ὡς φωτοφόρον νεφέλην, ἐφαπλοῖς ὑπὲρ ἔννοιαν, καὶ σκέπεις τὸν λαόν σου νοερῶς, ἐκ πάσης τῶν ἐχθρῶν ἐπιβουλῆς. Σὲ γὰρ σκέπην καὶ προστατὶν καὶ βοηθόν, κεκτήμεθα βοῶντές σοι· Δόξα τοῖς μεγαλείοις σου Ἁγνή, δόξα τῇ θείᾳ Σκέπῃ σου, δόξα τῇ πρὸς ἡμᾶς σου, προμηθείᾳ Ἀχραντε.

Ἔτερον. Ἦχος πλ. δ'

Θεοτόκε Ἀειπάρθενε

Θεοτόκε Ἀειπάρθενε, τὴν ἁγίαν σοῦ Σκέπην, δι' ἧς περισκέπεις, τοὺς εἰς σὲ ἐλπίζοντας, κραταιὰν τῷ Ἐθνει σου καταφυγὴν ἐδώρῃσω· ὅτι ὡς πάλαι καὶ νῦν θαυμαστῶς ἡμᾶς ἔσωσας, ὡς νοητὴ νεφέλη, τὸν σὸν λαὸν περιβαλοῦσα. Διὸ δυσωποῦμεν σε, εἰρήνην τῇ πολιτείᾳ σου δώρησαι, καὶ ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν τὸ μέγα ἔλεος.

Κοντάκιον

Κοντάκιον, Ἦχος πλ. δ'

Τῇ ὑπερμάχῳ

Ὡσπερ νεφέλη ἀγλαῶς ἐπισκιάζουσα, τῆς Ἐκκλησίας τὰ πληρώματα Πανάχραντε, ἐν τῇ πόλει πάλαι ὤφθης τῇ Βασιλίδι. Ἀλλ' ὡς σκέπη τοῦ λαοῦ σου καὶ ὑπέρμαχος, περισκέπασον ἡμᾶς ἐκ πάσης θλίψεως, τοὺς κραυγάζοντας· Χαῖρε Σκέπη ὁλόφωτε.

Τρισάγιον Ἀποστόλου

Ἅγιος ὁ Θεός, ἅγιος ἰσχυρός, ἅγιος ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς. *γ'*

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἀγίῳ Πνεύματι.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ἅγιος ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς.

Δύναμις.

Ἅγιος ὁ Θεός, ἅγιος ἰσχυρός, ἅγιος ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς.

ΑΠΟΣΤΟΛΙΚΟΝ ΑΝΑΓΝΩΣΜΑ

Προκείμενον. Ἦχος γ'

Μεγαλύνει ἡ ψυχὴ μου τὸν Κύριον καὶ ἠγαλλίασε τὸ πνεῦμά μου ἐπὶ τῷ Θεῷ τῷ σωτηρί μου.

Σπ'χ. Ὅτι ἐπέβλεψεν ἐπὶ τὴν ταπείνωσιν τῆς δούλης αὐτοῦ.

Πρὸς Ἑβραίους Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ἀνάγνωσμα. **9:1-7.**

Ἀδελφοί, εἶχεν ἡ πρώτη σκηνὴ δικαιώματα λατρείας τό τε Ἅγιον κοσμικόν. Σκηνὴ γὰρ κατεσκευάσθη ἡ πρώτη ἐν ᾗ ἡ τε λυχνία καὶ ἡ τράπεζα καὶ ἡ πρόθεσις τῶν ἄρτων, ἣτις λέγεται Ἅγια. Μετὰ δὲ τὸ δεύτερον καταπέτασμα σκηνὴ ἡ λεγομένη Ἅγια Ἀγίων, χρυσοῦν ἔχουσα θυμιατήριον καὶ τὴν κιβωτὸν τῆς διαθήκης περικεκαλυμένην πάντοθεν χρυσίῳ, ἐν ᾗ στάμνος χρυσῇ ἔχουσα τὸ μάννα καὶ ἡ ῥάβδος Ἀαρὼν ἡ βλαστήσασα καὶ αἱ πλάκες τῆς διαθήκης, ὑπεράνω δὲ αὐτῆς Χερουβὶμ δόξης κατασκιάζοντα τὸ ἱλαστήριον· περὶ ὧν οὐκ ἔστι νῦν λέγειν κατὰ μέρος. Τούτων δὲ οὕτω κατεσκευασμένων εἰς μὲν τὴν

πρώτην σκηνὴν διὰ παντὸς εἰσίσ-
σιν οἱ ἱερεῖς τὰς λατρείας ἐπιτε-
λοῦντες, εἰς δὲ τὴν δευτέραν ἅπαξ
τοῦ ἐνιαυτοῦ μόνος ὁ ἀρχιερεὺς, οὐ
χωρὶς αἵματος, ὃ προσφέρει ὑπὲρ
ἑαυτοῦ καὶ τῶν τοῦ λαοῦ ἀγνοη-
μάτων.

Ἀλληλούϊα. (γ') ᾠχος πλ. β'.

Ἀκουσον, θύγατερ, καὶ ἴδε. καὶ
κλῖνον τὸ οὖς σου, καὶ ἐπιλάθου
τοῦ λαοῦ σου, καὶ τοῦ οἴκου τοῦ
πατρός σου, καὶ ἐπιθυμήσει ὁ Βα-
σιλεὺς τοῦ κάλλους σου.

Σπ'χ. **Τ**ὸ πρόσωπόν σου λιτα-
νεύσουσιν οἱ πλούσιοι τοῦ λαοῦ.

*Καὶ καθεξῆς ἡ Θεία Λειτουργία τοῦ Ἱε-
ροῦ Χρυσοστόμου*

Εἰς τό, Ἐξαίρετως·

ᾠχος δ'

Ἄπας γηγενῆς

Ἀγγελοι τὴν Σκέπην τῆς Θεοτό-
κου, ἐν ὕμνοις μεγαλύνουσιν, ὅτι
πιστῶν τὰς χορείας, ἀπανταχοῦ
περισκέπει.

Ἀπας γηγενῆς, σκιρτάτω τῷ
πνεύματι λαμπαδουχουμενος· πα-
νηγυρίζετω δέ, αὐτῶν νόων φύσις
γεραίρουσα, τὴν ἱερὰν πανήγυριν
τῆς Θεομήτορος, καὶ βοάτω· Χαί-
ροις παμμακάριστε, Θεοτόκε Ἀγνή
Ἀειπάρθενε.

Κοινωνικὸν

Ποτήριον σωτηρίου...

ᾠχος β'

Εἶδομεν τὸ φῶς τὸ ἀληθινόν,
ἐλάβομεν Πνεῦμα ἐπουράνιον,
εὕρομεν πίστιν ἀληθῆ, ἀδιαίρετον
Τριάδα προσκυνοῦντες, αὕτη γὰρ
ἡμᾶς ἔσωσεν.

Ἀμὴν ἀμὴν ἀμὴν, εἰς ἄφεςιν

ἁμαρτιῶν καὶ εἰς ζωὴν τὴν αἰώνιον.

Πληρωθήτω τὸ στόμα ἡμῶν
αἰνέσεώς Κυρίου, ὅπως ὑμνήσωμεν
τὴν δόξαν σου, ὅτι ἡξίωσας ἡμᾶς
τῶν ἁγίων σου μετασχεῖν μυστη-
ρίων· τήρησον ἡμᾶς ἐν τῷ σῶ
ἁγιασμῷ, ὅλην τὴν ἡμέραν μελετᾷν
τὴν δικαιοσύνην σου. Ἀλληλούϊα,
ἄλληλούϊα, ἄλληλούϊα.

ᾠχος β'

Εἵη τὸ ὄνομα Κυρίου εὐλογη-
μένον ἀπὸ τοῦ νῦν καὶ ἕως τοῦ
αἰῶνος. (τρὶς)

Ἀπόλυσις

ΔΟΞΟΛΟΓΙΑ

ΕΠΙ Τῇ ΕΘΝΙΚῇ ΕΟΡΤῇ

Ἱερεῖς: Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν,
πάντοτε, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς
αἰῶνας τῶν αἰώνων.

ᾠχος α' Τῆς ἐρήμου πολίτης

Τῆς Σκέπης σου Παρθένε, ἀνυ-
μνοῦμεν τὰς χάριτας, ἣν ὡς φω-
τοφόρον νεφέλην, ἐφαπλοῖς ὑπὲρ
ἔννοιαν, καὶ Σκέπεις τὸν λαόν σου
νοερῶς, ἐκ πάσης τῶν ἐχθρῶν ἐπι-
βουλῆς, σὲ γὰρ σκέπην, καὶ προ-
στάτιν, καὶ Βοηθόν, κεκτήμεθα
βοῶντές σοι, Δόξα τοῖς μεγαλείοις
σου Ἀγνή, δόξα τῇ θείᾳ σκέπῃ σου,
δόξα τῇ πρὸς ἡμᾶς σου, προμη-
θείᾳ, Ἀχραντε.

Κοντάκιον ᾠχος πλ. δ'

Τῇ ὑπερμάχῳ στρατηγῷ τὰ νι-
κητήρια, ὡς λυτρωθεῖσα τῶν
δεινῶν εὐχαριστήρια, ἀναγράφω
σοι ἡ Πόλις σου Θεοτόκε· Ἀλλ' ὡς
ἔχουσα τὸ κράτος ἀπροσμάχητον,
ἐκ παντοίων με κινδύνων ἐλευ-
θέρωσον, ἵνα κράζω σοι, Χαῖρε
νύμφη ἀνύμφευτε.

Εἶτα στίχους ἐκ τῆς δοξολογίας.

Ἦχος πλ. δ'.

Δόξα σοι τῷ δείξαντι τὸ φῶς.
Δόξα ἐν ὑψίστοις Θεῷ, καὶ ἐπὶ γῆς
εἰρήνῃ, ἐν ἀνθρώποις εὐδοκία.

Ἡ δεξιὰ σου, Κύριε, δεδόξασται
ἐν ἰσχύϊ· ἡ δεξιὰ σου, Κύριε,
ἔθραυσεν ἐχθρούς· Ἀλληλούια,
ἀλληλούια, ἀλληλούια.

Εν τῷ πλήθει τῆς δόξης σου συ-
νέτριψας τοὺς ὑπεναντίους· Ἀλλη-
λούια, ἀλληλούια, ἀλληλούια.

Ταλαιπωρία ἐταλαιπωρήσαμεν,
ἐλογίσθημεν ὡς πρόβατα σφαγῆς·
Ἀλληλούια, ἀλληλούια, ἀλληλούια.

Οἱ ἄγροὶ ἡμῶν διεμερίσθησαν, οἱ
οἴκοι ἡρημώθησαν καὶ ἡμεῖς περι-
υβρίσθημεν· Ἀλληλούια, ἀλλη-
λούια, ἀλληλούια.

Ἀὐτοὶ συνεποδίσθησαν καὶ ἔπε-
σαν, ἡμεῖς δὲ ἀνέστημεν καὶ ἀνωρ-
θώθημεν· Ἀλληλούια, ἀλληλούια,
ἀλληλούια.

Ἀλαλάξατε τῷ Θεῷ πᾶσα ἡ γῆ·
πάντα τὰ ἔθνη κροτήσατε χεῖρας·
Ἀλληλούια, ἀλληλούια, ἀλληλούια.

Ἱερεῖς: **Ε**λέησον ἡμᾶς, ὁ Θεός,
κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου, δεόμεθά
σου, ἐπάκουσον καὶ ἐλέησον.

Χορὸς: **Κ**ύριε, ἐλέησον· Κύριε,
ἐλέησον· Κύριε, ἐλέησον.

Ετι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν εὐσεβῶν
καὶ Ὀρθοδόξων Χριστιανῶν.

Χορὸς: **Κ**ύριε, ἐλέησον· Κύριε,
ἐλέησον· Κύριε, ἐλέησον.

Ετι δεόμεθα ὑπὲρ τοῦ Ἀρχιεπι-
σκόπου ἡμῶν καὶ πάσης τῆς ἐν
Χριστῷ ἡμῶν ἀδελφότητος.

Χορὸς: **Κ**ύριε, ἐλέησον· Κύριε,

ἐλέησον· Κύριε, ἐλέησον.

Ετι δεόμεθα ὑπὲρ τοῦ εὐσεβοῦς
ἡμῶν Ἐθνους καὶ πάσης Ἀρχῆς καὶ
ἐξουσίας ἐν αὐτῷ, τοῦ κατὰ ξηράν,
θάλασσαν καὶ ἀέρα φιλοχρίστου
ἡμῶν Στρατοῦ, καὶ ὑπὲρ τοῦ
Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν ἐπὶ πλέον
συνεργῆσαι καὶ κατευοδῶσαι
αὐτοὺς ἐν πᾶσιν.

Χορὸς: **Κ**ύριε, ἐλέησον· Κύριε,
ἐλέησον· Κύριε, ἐλέησον.

Ετι δεόμεθα ὑπὲρ μακαρίας
μνήμης καὶ αἰωνίου ἀναπαύσεως
πάντων τῶν ὑπὲρ τῆς Πίστεως καὶ
τῆς Πατρίδος ἡμῶν ἡρωϊκῶς ἀγω-
νισαμένων καὶ ἐνδόξως πεσόντων
ἐν τοῖς ἱεροῖς τοῦ Ἐθνους ἡμῶν
ἀγῶσι, πάλαι τε καὶ ἐπ' ἐσχάτων,
καὶ ὑπὲρ τοῦ συγχωρηθῆναι αὐτοῖς
πᾶν πλημμέλημα ἐκούσιόν τε καὶ
ἀκούσιον.

Χορὸς: **Κ**ύριε, ἐλέησον· Κύριε,
ἐλέησον· Κύριε, ἐλέησον.

Ετι δεόμεθα ὑπὲρ τοῦ διαφυ-
λαχθῆναι τὴν ἁγίαν Ἐκκλησίαν καὶ
τὴν πόλιν ταύτην, καὶ πᾶσαν πόλιν
καὶ χώραν ἀπὸ ὀργῆς, λοιμοῦ, λι-
μοῦ, σεισμοῦ, καταποντισμοῦ,
πυρός, μαχαίρας, ἐπιδρομῆς
ἄλλοφύλων, ἐμφυλίου πολέμου,
καὶ αἰφνιδίου θανάτου, ὑπὲρ τὸν
ἴλεων, εὐμενῇ καὶ εὐδιάλακτον,
γενέσθαι τὸν ἀγαθὸν καὶ
φιλόανθρωπον Θεὸν ἡμῶν, τοῦ ἀπο-
στρέψαι καί, διασκεδάσαι πᾶσαν
ὀργὴν καὶ νόσον, τὴν καθ' ἡμῶν κι-
νουμένην, καὶ ῥύσασθαι ἡμᾶς ἐκ
τῆς ἐπικειμένης δικαίας αὐτοῦ
ἀπειλῆς, καὶ ἐλεῆσαι ἡμᾶς.

Χορὸς: **Κ**ύριε, ἐλέησον· Κύριε,

ἐλέησον· Κύριε, ἐλέησον.

Ἔτι δεόμεθα καὶ ὑπὲρ τοῦ εἰσακουῶσαι Κύριον τὸν Θεὸν φωνῆς τῆς δεήσεως ἡμῶν τῶν ἁμαρτωλῶν, καὶ ἐλεῆσαι ἡμᾶς.

Χορὸς: **Κ**ύριε, ἐλέησον· Κύριε, ἐλέησον· Κύριε, ἐλέησον.

Ἐπάκουσον ἡμῶν, ὁ Θεός, ὁ Σωτὴρ ἡμῶν, ἡ ἐλπίς πάντων τῶν περάτων τῆς γῆς καὶ τῶν ἐν θαλάσῃ μακράν, καὶ ἵλεως, ἵλεως γενοῦ ἡμῖν, Δέσποτα ἐπὶ ταῖς ἁμαρτίαις ἡμῶν, καὶ ἐλέησον ἡμᾶς.

Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Χορὸς: **Κ**ύριε, ἐλέησον·

Ἱερεὺς: **Ε**ὐχαριστοῦμέν σοι, Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὅτι καὶ αὐθις ἐπὶ τὴν εὐσημον ταύτην ἡμέραν ἡγάγεας ἡμᾶς, ἐπινίκιον ὥδην σοὶ ἀναμέλψαι τῷ εὐεργέτῃ καὶ σωτῇρι ἡμῶν. Ἴδου γὰρ οἱ Ἄρχοντες ἡμῶν καὶ πᾶσα συναγωγὴ λαοῦ ἐπὶ ταῦτὸ συναχθέντες ἀνάμνησιν ἐπιτελοῦμεν ἔργου θαυμαστοῦ καὶ μεγάλου, ὃ ἡ δεξιὰ σου εἰργάσατο ἐν ταῖς ἡμέραις ἡμῶν, εἰς ἔνδειξιν, ὅτι ἡμέρα Κυρίου ἐπὶ πάντα ὕβριστήν καὶ ὑπερήφανον καὶ ἡμέρα πτώσεως ἐπὶ πάντα ὑψηλὸν καὶ μετέωρον· τοὺς γὰρ ἐνδόξους συνετάραξας μετὰ ἰσχύος καὶ τοὺς ὑψηλοὺς τῇ ὕβρει συνέτριψας μετὰ δυνάμεως, Διὰ τοῦτο, Κύριε, σήμερον τῆς αἰνέσεώς σου πλήρης ἡμῶν πᾶσα ἡ γῆ καὶ ἐν εὐγνωμοσύνῃ καὶ ἀγαλλιάσει βοῶμέν σοι· Τὰς ὁδοὺς σου, Κύριε, γνώρισον ἡμῖν καὶ τὰς τρίβους σου δίδαξον ἡμᾶς, νομοθέτησον ἡμᾶς ἐν τῇ ὁδῷ σου καὶ ὁδήγησον πάντας, τοὺς Ἄρχοντας

καὶ τὸν Λαόν, ἐπὶ τὴν ἀλήθειάν σου, ὅτι πολλοὶ κυκλόθεν οἱ ἐχθροὶ ἡμῶν καὶ μακάριος ὁ λαός, οὗ ἔστι βοηθὸς Κύριος ὁ Θεὸς αὐτοῦ, Ἔτι δὲ καὶ ὑπὲρ τῶν ψυχῶν τῶν μαρτύρων ἀδελφῶν ἡμῶν δεόμεθά σου, τῶν τε ἐν πολέμῳ πεσόντων, τῶν τε ἀναιρεθέντων καὶ τῶν ἐν αἰχμαλωσίᾳ καὶ ἐξορίᾳ τελειωθέντων, ἵνα αὐλισθῶσιν ἐν ἀγαθοῖς καὶ ἀναπαύσωνται μετὰ δικαίων καὶ ἵνα τὰ ὁστὰ αὐτῶν ὡς βοτάνῃ ἀνατείλῃ, ὅπως ἂν οἱ τε ζῶντες καὶ οἱ ἐπ' ἐλπίδι ἀναστάσεως κεκοιμημένοι εὐχαριστήριον αἶνον καὶ δοξολογίαν σοὶ ἀναπέμπωμεν τῷ κραταιῷ Βασιλεῖ τῶν αἰώνων εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ἀμήν.

Ἀπόλυσις.

Δόξα σοι Χριστέ ὁ Θεός, ἡ ἐλπίς ἡμῶν, δόξα σοι.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν. Κύριε, ἐλέησον· Κύριε, ἐλέησον· Κύριε, ἐλέησον. Πάτερ Ἁγιε, εὐλόγησον.

Χριστὸς ὁ ἀληθινὸς Θεὸς ἡμῶν, ταῖς πρεσβείαις τῆς παναχράντου καὶ παναμώμου ἁγίας αὐτοῦ μητρὸς, ἧς τὴν φωτοφόρον σκέπην ἐορτάζομεν,..... ὡς ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος καὶ ἐλεήμων Θεός. Δι' εὐχῶν τῶν ἁγίων πατέρων ἡμῶν, Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ, ὁ Θεὸς ἡμῶν, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Ἡ Μεταφορὰ Κειμένων

Καλλιτεχνικὴ ἐπιμέλεια

ἔγινε ἀπὸ τὸν Βασίλειο Κιαμηλίδη

Ἱεροψάλτη

στὸν Ι.Ν. Ἀγίου Γεωργίου

Κουλούρας Βέροιας.